

НАРОДЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

Стенограма

Х У Д О Ж Е С Т В Е Н
С Ъ В Е Т

С о ф и я
15 ноември 1984

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

I.	ПРИСЪСТВУВАЩИ	3
II.	ОТКРИВАНЕ И ДНЕВЕН РЕД	3
III.	ПЪРВА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД	
	Дико Фучеджиев	3
IV.	ИЗКАЗВАНИЯ	
	Асен Миланов	5
	Виолета Гиндева	6
	Николай Люцканов	6
	проф. Любомир Тенев	7
	Виолета Бахчеванова	8
	Татяна Масалитинова	9
	Николина Лекова	10
	Асен Шопов	11
	Рачко Ябанджиев	13
	Дико Фучеджиев	14
V.	ВТОРА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД	
	Никола Петков	16
	Добромир Петров	17
VI.	ИЗКАЗВАНИЯ	
	Виолета Гиндева	17
	Асен Миланов	18
	Николай Люцканов	18
	проф. Любомир Тенев	18
	Антония Каракостова	19
	Никола Петков	19
VII.	РЕШЕНИЕ	19
VIII.	ТРЕТА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД	
	Целин Пелинов	20
	Николай Люцканов	20
	Дико Фучеджиев	20

П Р И С Ъ С Т В У В А Щ И

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: Банчо Банов

Пелин Пелинов

Антония Каракостова

Константин Илиев

Николина Лекова

Иванка Димитрова

Татяна Масадитинова

Виолета Бахчеванова

Николай Люцканов

Асен Шопов

Рачко Ябанджиев

Виолета Гиндева

Николай Николаев

Александър Григоров

Александр Панков

Асен Миланов

инж. Илия Драгнев

Крум Табаков

Кирил Неделчев

проф. Любомир Тенев

проф. Гочо Гочев

НАРОДЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

Стенограма

Х У Д О Ж Е С Т В Е Н
С Ъ В Е Т

Състоя се на 15 ноември 1984 год.
в Заседателната зала на театъра

НАЧАЛО: 16.00

- о -

О Т К Р И В А Н Е

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВУВАЩ: ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ

Другари,

Откривам заседанието на Художествения съвет, което ще
протече при следния

Д Н Е В Е Н Р Е Д:

1. Репертоарни и други проблеми на театъра.
2. Приемане сценографията и костюмите на пиесата
"Изобретателната влюбена".

ПО ПЪРВА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Другари,

Тревожно е в последно време състоянието в театъра във
връзка с дисциплината на актьорите и тяхната заетост извън теа-
търа, което пречи на нормалното протичане на творческия процес

в театъра.

Необходимо е също така всички сериозно да се заемем с репертоара от гледна точка на интереса на нашата публика ~~и~~ от това, което бихме могли да покажем и на друга публика. Да се помисли за програма за страната и за пътуванията ни зад граница.

Трябва да се помисли и за попълнения на театъра с мъже и жени. Художественият съвет, режисьорите и драматурзите трябва да имат поглед върху надеждни ~~кандидати~~ ^{актьори от други театри} ~~кандидати~~. Това се отнася и за драматургията – съветска, западна. Въпреки че обмислихме репертоара за следващата година трябва отново да се занимаем с него в интерес на театъра.

В края на сезона се каза, че театърът има нужда от попълнение с млади хора. Апелирам към Художествения съвет да не се отнасяме чиновнически към театъра, а да воюваме за престижа му, за актьорската трупа, за режисурата и драматургията му като първи и водещ театър в страната и то на базата на едно качество, което ни дава възможност да творим.

Има думата др. Асен Миланов.

ИЗКАЗВАНИЯ

АСЕН МИЛАНОВ:

Сега чувам как се поставя въпроса за подмладяването така обстойно и тревожно и със загриженост. Миналия път това беше информация и считах, че въпросът е решен, а сега чувам, че са се отказали. Но кой е бил посредник, с кого са говорили и защо се е получило така. А и Художественият съвет също трябва да бъде така разтревожен. Смятам, че ако се вземе правилно отношение ще се намери кой да отиде и да разговаря с тези момчета. Ние трябва да знаем в подробности тези проблеми и повече хора

да участвуват с мнения и препоръки.

Сигурен съм, че тези, които са приели във военния театър, оттам ще искат да дойдат тук, както е ставало и преди. За причините се досещам.

Мисля, че не е достатъчно само Литературното бюро да се заеме с този въпрос. Може би режисьорите трябва да търсят хората си и да ги убеждават.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата др. Виолета Гинцева.

ВИОЛЕТА ГИНЦЕВА:

Присъединявам се към казаното от др. Миланов. Мисля, че позицията му е точна и ние трябва да се погрижим за комплектоването на трупата, защото особено в мъжката част тя е в плачевно състояние — и като възраст, и като бои и има нужда от попълнение.

Тези момчета не са виновни, защото в онзи театър ги назначават, а ние не и е естествено те да предпочетат там.

АСЕН МИЛАНОВ:

Ние не трябва да отстъпваме от започнатото, да ги проверяваме и да знаят, че сме сериозен институт.

ВИОЛЕТА ГИНЦЕВА:

Трябва да се набелязват повече хора, за да останат най-добрите при нас. Режисьорите трябва да се заемат с това.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата др. Николай Николаев.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ:

Споделям тона на загриженост на директора. Струва ми се обаче, че ние живеем малко изолирано и не знаем какво става извън тази сграда. Ние мислим, че на нас трябва да ни се молят,

а не да ходим и търсим хората.

В класа на Кабакчиев има три блестящи момчета – идете с режисьорите ги вижте, вземете ги, не им обещавайте нищо, нека подготвят при нас по една роля, да ги видим, защото те са надежда и според др. Кабакчиев.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата проф. Тенев.

проф. ЛЮБОМИР ТЕНЕВ:

Тревогата на директора е принципна . За първи път виждам млади хора да не желаят да дойдат в театъра и това е тревожното. Спомням си, когато почина Сава Огнянов, че имаше тревога кой ще го замести. Повикаха други големи актьори, но не ги взеха. Това показва каква височина и критерий имаше.

Тук се поставиха и проблеми как ще вървим напред като театър. Това зависи от репертоара, от трупата и до това трябва да се помисли. А актьори ще намерите, но въпросът е за това отношение към съсловието, към Народния театър, което буди тревога. Вървим ли напред с курса на времето, или стоим на едно място и повтаряме неща, които доста са остаряли.

Трябва да се разисква не конкретният случай, а принципния въпрос, който се отнася и до трупата, и до репертоара, и до системата – така ли трябва да работим по-нататък? Също и за режисурата се отнася. Има пет режисьора, които по задължение трябва да правят по две постановки – това никога няма да стане, защото се правят четири постановки. А и нужно ли е?

Имаше идея всички режисьори да бъдат към Комитета за култура, но дава ли това облик на един театър и дава ли режисурата облик на театъра, какъвто го искате?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Има думата др. Бахчеванова.

ВИОЛЕТА БАХЧЕВАНОВА:

Присъединявам се към принципните въпроси, които поставя проф. Тенев, защото те са основните. Тревогата, според мен, е форма на констатация, а не търсене на причините. Мисля, че когато Антони Генев напусна, тогава трябваше да се тревожим, защото беше актьор в нашия театър и доста добър. Никой от нас тогава не запита по каква причина напуска.

Трябва да си дадем сметка за причините и да не би те да са много по-сериозни, отколкото си мислим ние, за характера на нашия театър, че те не желаят да работят тук. Или може би те смятат, че като дойдат тук няма да им се даде работа. Трябва да разберем от тези млади хора какви са причините и да не смятат, че като дойдат едни и същи пак ще играят, а те ще стоят настрана.

Това са неща, които и ние трябва да си изясним – причините – а след това да се тревожим, че идва този факт.

Сериозно беше поставен въпросът за идването на млади колеги от ВИТИЗ. Мислих по това, но си спомням, че когато една група дойде непосредствено след ВИТИЗ тук трябваше да преодоляват етапи и крахове и години наред трябваше да се възстановяват и да навлизат в нашата работа. Да не говорим по това, че когато вървяха по коридорите дори не поздравяваха.

Мисля, че когато един актьор мине през академията на провинцията за година – две, е много по-ценно, отколкото да започне от началото на азбуката тук. Затова ми се струва, че Сливен беше доста добре определен момент и че това са хора, показали качества и нямаше да започват от А Б.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата Татяна Масалитинова.

ТАТЯНА МАСАЛИТИНОВА:

Директорът каза много важни неща и ние трябва да се замислим, както каза и Виолета Бахчеванова, за причините. Тук др. Петков каза, че това са група млади хора, които не са искали да се делят и затова са пожелали да отидат в друг театър заедно, но има едно отношение, което всички знаем, не само сред колегите, но и сред публиката, че има вече застаряване на състава. Считам, че това не е вярно, но може би има и някаква такава причина. Спомням си, че поради протест една година отидох в сатирата, но се върнах, тъй като не ми беше там мястото.

В момента при нас са най-добрите режисьори...

АСЕН ШОПОВ:

Но младите момчета не пожелаха да дойдат при нас и аз съм толкова засегнат, колкото и директорът.

ТАТЯНА МАСАЛИТИНОВА:

Вие сте в творческа възраст, но трябва да признаем, че имаме хубави постановки, но имаме няколко, които тук с овации посрещаме, но не е точно така – публиката разбира и преценява.

Ние имаме големи възможности, но трябва да се помисли за причините. Младен Киселов не е започнал работа. Асен Шопов започна блестящо с "Пожарът", но след това му се дават някакви пиеси, с които трябва да спасява. Нека каже какво би желал той да работи, за което един творец има правото.

Не трябва да се правят постановки само за един актьор, защото и другите ще кажат, че и те не са по-лоши. А тези неща се коментират.

Причини има много и ако се замислим и бъдем честни към продукцията, към начина си на работа, ще видим много пропуски. Донякъде има конкретни причини.

Може би е необходимо да се създаде студия към Народния театър за младите актьори, които след това ще се влеят и ще изпълнят празнините. Но трябва да се огледаме и да видим колко млади хора има в провинцията с талант. Но трябва да се излъчат комисии, директорът и режисьорите да отидат и видят на място и да преценят. Защото и аз да съм на мястото на младите колеги от Сливен ще постъпя така. Те се групират около своите режисьори и се държат за тях.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата Николина Лекова.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА:

Ще засегна само един проблем – елиминирам отказа на тези момчета. Иска ми се най-после нашата елитна режисьорска колегия да вземе в ръцете си художественото мнение на театъра. Не знаая по какви причини и съображения те се държат като гости, някои от тях като обидени и много често ние, актьорите, повече говорим, отколкото те. А всички тези тревожни проблеми, които Вие засегнахте в изказването си, те ги решават. Може би трябва да уеднаквят критериите си и да споделят с Художествения съвет, а след това и с цялата трупа, на какво разчитат от нея, от какво имат нужда и по каква линия трябва да върви нашият театър, за да се развива още по-добре. Сега много ме учудва тяхното поведение.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата Асен Шопов.

АСЕН ШОПОВ:

Аз също се предпазвам да взема участие в разговора, защото ме притеснява обстоятелството, че мнението, което ще изразя, спонтанно съвпада с поставения въпрос от директора и може да ме постави в неприятна конфронтация и да ми зададете въпроса: ами

защо си дошел тук? Този въпрос ми е задаван многократно, т. е. къде си тръгнал да напускаш, къде отиваш? Аналогично на разговора, който водим, свързан с поредния случай с момчетата. За себе си мога да отговоря много категорично и определено, вече разговаряйки с директора, когато съм казал: моля да бъда приет във Вашия театър – знаел съм защо идвам тук, какво представлява състава на Народния театър, т. е. каква ценност – национална, културна е той като колектив, знаел съм какви възможности се съдържат в него за работа, за експлоатация, преценил съм вероятно онова, което считам като моя тенденция, натурел, търсене и т. н. А правилно съвпада или не – това са други въпроси и моменти за оценки и анализи, но съм дошел в театъра, за да се включа в усилията на театъра и затова изпълнявам тази програма и този апостроф не е мой апостроф, т. е. едно, второ, трето, четвърто заглавие, ако това сега е програмата на театъра, удобно или не и аз ще работя по тези проблеми.

Може да ми е било неприятно, може да е било не това, което искам да правя, може и сега да съм изправен срещу това не което искам да правя, но тази кола трябва да се тегли, докато застане на онези релси, които счита, че ще бъдат най-добри.

В разговора виждам тенденция за размиване и подминаване на онова, което е съществено, на инцидентното, малко инцидентното, спонтанно предизвикало огорчението, оттам и реакцията на директора. Същата реакция преди малко подхвърлих, но я изпитвам персонално – директорът е разговарял с момчетата, но тези, които ще работят с хората, не са разговаряли и тази половина от упрека е налице: да, режисьорската колегия не е разговаряла с тези хора. Но степента на художествения ръководител – Народен театър – тук е такава, че тя покрива Режисьорската колегия в случая, постъпило

е не логичното – единия разговор, може би втория и тогава следващия, а е постъпил най-авторитетният разговор и покана с момчетата, на която те драстично са отказали. И аз разбирам огорчението, но се и радвам в същото времеч извинявайте, и си казвам: ще загубим две момчета, дано спечелим разговора, т. е. дано спечелим извода или ползата от разговора.

Някъде вътре в изказването на директора най-същественото ми се струва, че е все пак там дали състоянието на театъра ни – не знаей как да го определя: художествено:творческа кондиция, тургурното творческо състояние на театъра е недобро в резонанс и в коментар, който едно, че не засяга, но по-важното е, че ние сме в позиция да атакуваме, т. е. да се защитаваме, спорейки, вместо да се замислим върху това дали той отговаря на изискванията, адекватно на вниманието и средствата, които се влагат в този институт.

Имам чувството, че средствата, които се разходваха за обновяването на тази сграда, удобствата, с които разполагаме, ни е обърнало с лице срещу фасадата на театъра или позицията на най-големия национален институт се превръща в знак на равенство на онова, което ние правим на сцената и към което не си даваме труд да погледнем достатъчно аналитично. А ако погледнем и в репертоарно, т. е. към съдържанието на театъра и изпълнителски онова, което играем, ще видим, че разговори от рода причини да се сваля "Под игото" са недопустими, разговори по повод едно, второ и трето да изключени и са над дисциплинарно равнище, за което и въпрос не може да става, разговори от рода на куп проблеми, които са на професионално ниво: говори ли се или не се говори на сцената както трябва, чува ли се или не, разбира ли се или не, точно ли се говори или не – ние сме под изискванията на профе-

сията в много случаи – да не говорим за прекриването на барьера-та, която излиза извън коментара на професионалното, т. е. да говорим за проекти в областта на изкуството.

Има много неща по сцената, които са престанали да спират вниманието ни и към които сме равнодушни, безразлични. Ние така или иначе, обсъждайки или не, моето впечатление такова, че в момента, в който съберем представлението, то е афиширано, продадено е вече, публиката е в залата и представлението се консумира. И тази тенденция на невзискателност към самите нас и това самооблазяване, че ние сме най-добри и нищо не ни засяга, ще се обърне с обратен знак, щем нечем, се появява по инцидентен, спонтанен повод и изведнъж ни разтревожва. Това за мен е положително явление и се радвам, че се случи така.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата Рачко Ябанджиев.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ:

Това, което сподели директорът, разтревожва хората и наистина е тревожен факт – млади хора да отказват да дойдат, а причините са вече отделен въпрос. Но трябва да се назначат млади хора, трупата ни е остаряла, виждате напоследък какво става: един или друг заболяват, няма с кого да се сменят. Ние имаме нужда от по-млади актьори. Стигаме до положение, че няма кой да пее, не може да излезе премиерата на "От ума си тегли". Причината е заболели актьори и няма кой да ги замени. Три пиеси вървят едновременно. Трябва да се замислим за актьори от средното поколение.

Ние говорим достатъчно по тези въпроси, няколко пъти се събираме и трябва по-скоро да се реши кадровия въпрос на театъра. Не можем да разпределяме пиесите, които вървят заедно. Режисьорската колегия трябва да помисли по тези въпроси за кадрите. А и ня-

кои от възрастните актьори също могат да си кажат мнението за подбора на кадрите.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

По въпроса за актьорската труппа: аз имам най-голямо задължение за решаване проблемите на актьорската труппа и тежестта е върху мен.

Винаги съм се предпазвал от навлизането на много хора в театъра, защото трупата ни сега е осемдесет човека и съществува проблем за заетостта на хората. Но вече от два – три сезона този проблем не е така остър поради сполука в разпределението на пиеси. Но все още това е проблем за заетостта на женския състав.

От друга страна не бих поел цялата вина върху себе си за непълнотите на актьорската труппа поради причини, които не винаги са зависели от мен. Но в крайна сметка всичко рефлектира върху мен, защото една такава многочислена труппа се нуждае от ~~прилив на нови членове~~ хора. Това не винаги сме се съобразявали и главната вина нося аз като ръководител на театъра. Тоемайки тази вина върху себе си искам да кажа, че в театъра има режисьори, има и драматурзи, има и институции, които имат отношение към този проблем или би трябвало да имат. Но такова отношение не съм забелязъл и то не съществува.

На заседание с драматурзите разговарях много сериозно. Забелязвам в театъра чиновническо отношение, което казах и в стъпленето си сега, към основните проблеми на театъра за попълването на трупата му и драматургията.

Нашите режисьори са във ВИТИЗ: Енчо Халачев е професор във ВИТИЗ, също и Люцканов и колкото са тук, толкова и ги няма. Асен Шопов единствен е тук на щат, Младен Киселов е в НДК.

Поставя се въпроса колко работят нашите режисьори – има

нормативи в Комитета за култура, че един режисьор трябва да прави две постановки в годината в театъра, за да получава заплатата си. Ако това се спази, трябва режисьорите, които имаме, да покрият всичко.

Театърът е зависим от режисьорите и те определят как ще се разпределят и как и колко пиеси ще се играят, кой ще ги прави и т. н. А те имат задължения да правят постановки и във ВИТИЗ. Младен Киселов има задължения към НДК. В крайна сметка опираме до Асен Шопов. Той е един от нашите добри режисьори, за което беше привлечен в нашия театър. Но той запълня празнотите, които друг не се наема. По отношение на задълженията си към театъра Асен Шопов е безупречен. ~~.....~~ На него може да се разчита при всички поставени пред театъра задачи.

Но нашият разговор е за отношението на хората към основните проблеми на театъра, които са свързани с актьорската трупа и с драматургията, т. е. кой ще влезе в театъра и какви нови пиеси ще поставим: български, западна класика и т. н. ~~.....~~ тези въпроси не мога да се занимавам само аз. Никой досега не е казал, че трябва да вземем актьори или да поставим този въпрос пред Художествения съвет за разрешаване. А това говори за чиновническо отношение към работата.

Ако този проблем не се реши, обречени сме на много неприятни ситуации. Всеки режисьор, който работи тук, трябва да се оглежда, защото средната възраст на нашата трупа е шестдесет години. Това не значи, че трябва да изпадаме в паника, но трябва да се грижим за обновяването на тази трупа. А кой по-добре може да направи това от режисьорите, от драматурзите? Имаше национален преглед на театрите и трябваше да видят постановките и да посочат хора, които да проверим, за да не действваме слепешката.

Това не е проблем само на отделни хора, нито само на ръководството, а и на Художествения съвет.

Трябва да кажа и това, че ние се отнасяме по-колегиално към другите театри, отколкото те към нас, което е въпрос на култура, на възпитание.

ВТОРА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Давам думата на Никола Петков и Добромир Петров .

НИКОЛА ПЕТКОВ:

Този път централният кръг няма да бъде използван, а ще бъде организирана тази площадка. Това са две улици, а тази врата се отваря и става интериор. Има доста възможности за използване на тази площадка.

Костюмите на Евгения Раева са съобразени със сценографското и режисьорското решение, обмислени са съвместно. Стремим се да запазим епохата, като в същото време се стремим да запазим характер във всеки един от персонажите. Това е капитанът – един костюм в четири варианта. Това е майката. Това е един костюм с две лица. Това е младата героиня Фениса, ето Херарда, ето Осиндо и слугата му Ернандо, това са другите млади ухажбори на Херарда.

Основните качества на костюмите са, че се снемат части от тях, имат две лица, като по този начин се създава впечатление за по-богато и по-раздвижено облекло, може бързо да се преобличат. Искаме това дамата да го направи пред публиката, за да се види, че тя иска да постигне нещо и затова поставя бялото или черното и т. н.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата Виолета Гиндева.

ИЗКАЗВАНИЯ

ВИОЛЕТА ГИЦЕВА:

Разгледах подробно декора и костюмите и съм във възторг от начина, по който е организирано сценичното пространство и дрехите на героите. Искам да поздравя и двамата художници. Това е едно много сполучливо организиране на пространството, което е малко, а хората са много.

Много ми харесва съчетаването на класическия костюм със съвременните тенденции на модата. Много елегантно са направени и ще бъде една феерия по отношение на костюмите.

Пожелавам им "На добър час".

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата Драгомир Петров.

ДРАГОМИР ПЕТРОВ:

Нещата на малката сцена се решават триизмерно и трябва първо да се направи проекцията и тогава да се види дали е точно всичко. А на голяма сцена може да се позволи артистичност на изразяване на скицата, а тук нещата са сведени до милиметър.

Правих много чертежи на нивата на терена, защото тук са много плоскости и има много големи възможности. Но точките и ъгълът на виждането са различни. В сручая се получи така, че всички зрители са потънали малко повече, отколкото сцената и са вътре в самата сцена. Няма модерни решения, а тръгнахме към едно традиционно решение в трите цвята и трите материала: дърво, зид и желязо, за да има слънце, въздух и вода.

Искаме в осветлението да има сянката, която определя силата на светлината.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата Асен Миланов.

АСЕН МИЛАНОВ:

Долу е кръг и искам да запитам тези парапети къде ще бъдат? Щом са до вратата се получават три сцени – помислете, че един път всички ще търсят мизансцена там, после там, после там. Няма ли да се разсейва публиката?

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ:

Всички зрители гледат едновременно и трите сцени.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има думата Николай Люцканов.

НИКОЛАЙ ЛЮЦКАНОВ:

Правят ми впечатление декора и костюмите, направени със замах и в това отношение не мога да кажа нищо. Те наистина са добри, интелигентни и естетизирани. Ако има нещо, което би могло да се дискутира, е следното: в този вид театър, в който директно се играе Испания с белите стени, с прозорците, със саксиите, Испания с цветния костюм, т. е. едно към едно директно се отпечатват нещата и това е добре. Но ако режисьорът търси друг театър, в който да има условността, иносказателността и т. н., естествено това не можем да търсим и да го намерим. Но като Испания в костюма и в цвета това наистина е много хубаво.

Смятам, че режисьорът и художникът ще търсят в добрия смисъл на думата едно към едно човешки страсти и понятието "любов" да дешифрират.

проф. ЛЮБОМИР ТЕНЕВ:

Испанският театър по време на Ренесанса е представлявал една площадка с едно платно отгоре поради силното слънце, а декор е костюмът. Смятам, че този принцип е спазен.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Има думата Антония Каракостова.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА:

Има какво да мисли постановъчния екип по това, което каза Асен Миланов. Това разделяне на три площадки отдалечава актьора от публиката. Получава се едно голямо пространство, вниманието се разпилява и се получава много по-голяма дистанция между зрител и актьор дори от голямата сцена. Тази дистанция е използвана в други постановки, която е помагала. Смятам, че и за комедията на Лопе де Вега това пространство ще помага на режисьора с трите площадки. Но там, където искаме да приближим публиката действието трябва да се фокусира в една площадка, защото в крайна сметка е необходима и важна темата Испания, за която трябва голямата изобретателност на влюбената да реализира любовта си.

НИКОЛА ПЕТКОВ:

Тези странични площадки са за пасажни сцени – минават, казват две реплики и влизат вътре. Основните сцени са в централната част. Но минават много хора, тичат, гонят се, необходимо им е пространство да изтичат. Съобразявам се с това, че зрителят все пак гледа напред, а не встрани. Това е пиеса с 66 картини.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Предлагам следното

РЕШЕНИЕ:

Художественият съвет приема сценографията и костюмите на пиесата "Изобретателната влюбена".

Има ли други предложения? Няма. Приема се.

ТРЕТА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

За постановката на "От ума си тегли" има пумата Пелин Пелинов.

ПЕЛИН ПЕЛИНОВ:

На 29 ноември ще бъде първото закрито представление, на 30 ноември пресконференция, на 4 и 5 ноември ще бъдат премиерните представления. Но вероятно ще се наложат промени.

НИКОЛАЙ ЛЮЦКАНОВ:

Не трябва да се отлага, защото ще се проточи дълго. Някои от хората могат да се стреснат само от приближаването на датата на премиерата. Имам десет репетиции, в които ще се преодолеят техническите и звуковите проблеми. Не мога да заставя обаче актьорите да овладеят текста и да се мобилизират.

Работата не е лека, декорациите са високи, технически са сложни. Все още има неготови костюми.

Обърка ни заболяването на Иван Тонев, който трябваше да пее. Сериозно отражение има и заболяването на Сава Хашъмов, на мястото на когото не мога да поставя никого. Имаше отсъствия и на други актьори, което също ни забави.

Постановката сега е в процес на събиране. Бих предложил Художествения съвет да се състои по-рано.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Разговорът беше полезен за всички ни, ще си направим необходимите изводи и ще заработим като хора, които са членове на трупата на Народния театър.

Закривам заседанието на Художествения съвет!

Стенограф:

/Р. Райчев/

ДИРЕКТОР:

/Д. Фучеджиев/